

STORIES FROM THE

CLASSICS

เรื่องเล่า

ปมอดีต

ศศิธารา

เงื่อนรัก..ปมอสุร

อาร์มภบท

เขาได้แต่งงานกับผู้หญิงที่เขาไม่ได้เลือกเพียงเพราะเหตุผลที่ว่า
เธอคนนั้นรักเขามาก แต่เขาก็พยายามบีบบังคับเธอให้ไปจากเขา
ด้วยวิธีการที่ป่าเถื่อน แต่เธอก็อดทน จนกระทั่งทนไม่ได้ แต่เมื่อ
เธอไปจากเขาจริง ๆ เธอกลับไม่ไปตัวเปล่า เธอกระชากดวงใจของ
เขาติดมือไปด้วย

ด้วยรัก

กิตะธารา

ตอนที่ 1

ฝ่ามือบางยื่นมาหาอุ้งมือใหญ่ที่สะอาดของกันดั้ร ซึ่งรอ
รับอยู่ด้วยความมุ่งมั่นและรอคอย เขารวบมือบางนั้นไว้แน่นอย่าง
อบอุ่น ก่อนจะบรรจงสวมแหวนเพชรเม็ดงามลงยังนิ้วนางข้างซ้าย
ได้อย่างพอดี

หัวใจของหยาดน้ำเพชรรู้สึกร้อนรุ่มไหววาบ ทั้งอบอุ่น
ตื้นเต้นและหวาดหวั่นระคนกัน เขอยกมือไหว้เมื่อเขาสวมแหวน
ให้อย่างเรียบร้อย

พิธีแต่งงานที่ไม่มีญาติพี่น้องคนไหนเห็นชอบด้วย ผ่านพ้น
ไปได้ด้วยดี เจ้าบ่าวและเจ้าสาวถูกแยกออกไปยังรถคนละคันแล้ว
ก็พามายังเรือนหอหลังงามที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ เป็นสโตน์การ
ออกแบบของกันดั้ร ผู้ที่เป็นเจ้าของบริษัทที่ผลิตวัสดุก่อสร้าง
รวมทั้งออกแบบและรับปลูกสร้างอาคารบ้านเรือน หรือแม้แต่
ถนน

เขาเป็นผู้ชายที่เพียบพร้อม คุณดีที่สุดในสายตาของเธอ..สาว
น้อยที่บริสุทธิ์สะอาด ด้วยวัยเพียงยี่สิบสามปี

“ขอให้ลูกทั้งสองจงมีแต่ความสุขสดชื่น สมหวังตลอดไป
นะจ๊ะ..”

นั่นคือคำอวยพรจากคุณสันทนามารดาของกันต์ธีร์ที่ก้าว
ออกไปจากห้องหอเป็นคนสุดท้ายก่อนจะปล่อยให้เขาและเธอได้
อยู่กันเพียงลำพัง

“คุณณิครับ..”

เขาเรียกชื่อของหญิงอันเป็นที่รักแล้วมั่นใจว่าต้องเป็น
เจ้าสาวของเขาในวันนี้อย่างแน่นอนที่สุด

“ผมดีใจเหลือเกินที่มีวันนี้ คุณพ่อคุณแม่ของผมท่านก็ดีใจ
ที่ได้คุณเป็นลูกสะใภ้ แต่ถึงแม้ว่าจะไม่ค่อยพอใจกับพิธีแต่งงาน
ตามแบบของศาสนาอื่นนักก็ตาม..แต่ท่านก็ไม่ได้ว่าอะไรมาก ผม
เองก็คิดว่าคุณต้องมีเหตุผล”

หัวใจของหยาดน้ำเพชรเต้นแรงมากขึ้น เมื่อเขาค่อย ๆ ยก
ปลายนิ้วมาที่ผ้าคลุมหน้าของเธอ

“ทั้งที่เราก็เป็นชาวพุทธแต่กลับต้องมาแต่งงานกันใน
โบสถ์ เจ้าสาวใช้ผ้าคลุมหน้า มีหน้าจ้ำการจดทะเบียนระหว่างเรา
ยังต้องแยกกันจด เหมือนต้องการปกปิดอะไรบางอย่าง..”

เขายิ้มเย็น

“มีเหตุผลอะไรหรือครับถึงทำแบบนี้..”

เขาพูดด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยนแต่ปลายนิ้วเรียวที่แข็งแรงก็
ค่อย ๆ เปิดผ้าคลุมหน้าออกอย่างช้า ๆ

“เอ๊ะ ไม่! ไม่ใช่..ไม่!?”

ร่างสูงใหญ่ลุกพรวด เมื่อเขามองเห็นใบหน้าของเจ้าสาว
ของเขาถนัดตา ดวงตาคมกล้ำเบิกกว้าง ผสานระหว่างความฉงน
ฉงายและโกรธเกรี้ยว จึงซังผุดขึ้นมาแทบทันที

ในขณะที่หยาดน้ำเพชรก็หน้าซีดเผือดกับอาการปฏิกิริยา
อาการของเขา ผู้ชายที่เธอมอบหัวใจรักให้เขาจนหมดสิ้น

“ทำไม..ทำไมต้องทำแบบนี้!”

เขาจ้องหน้าเธอพร้อมกับก้าวถอยห่างออกไป

“คุณธีร์คะ..ฟังหยาดก่อนสิคะ..”

เขาส่ายหน้าไปมาพร้อมกับหันหลังให้เธอ มือข้างหนึ่งกำ
ไว้แน่นอีกข้างหนึ่งยกขึ้นทาบบานประตูอย่างหนักหน่วง

“เธอต้องการอะไรหยาดน้ำเพชร..ทำแบบนี้ทำไมกัน..

พี่สาวของเธอทำไมไม่แต่งงานกับฉันเพราะอะไร..มีเหตุผลอะไร
หรือว่า..วนิชยา ให้วานเธอให้แต่งงานแทนเพราะติดธุระ..แล้ว
ทะเบียนสมรส..”

เธอถูกขืนยืนพร้อมกับดิ่งฝ่าคลุมหน้าออกอย่างไม่ใยดีอีก
ต่อไป

“การแต่งงานของเรา พ่อแม่ของฉัน พ่อแม่ของคุณ ไม่มี
ใครรู้ว่าเจ้าสาวคือฉัน..ไม่ใช่ความผิดของพี่ณี..แต่เป็นเพราะฉันขอ
คุณมาจากพี่ณี..”

“อะไรนะ!..หยาดน้ำเพชร..กรุณาพูดใหม่ชัด ๆ อีกทีสิ..”

เขาหันหน้ามาจ้องเธอ ในขณะที่เธอซ่อนสายตางามที่เจือ
แวววาวมองหน้าเข้มนมเกลี้ยงที่หล่อเหลาคมกายของชายหนุ่ม
วัยสามสิบที่เธอตกหลุมรักเขาจนถอนใจไม่ขึ้นมาตั้งแต่เรียนอยู่
มหาวิทยาลัยปีหนึ่ง

“ฉันรักคุณ..หยาดหลงรักคุณ หยาดเอ๋ยปากขอคุณจากพี่ณี..
หยาดขอเป็นเจ้าสาวของคุณ เพราะว่ารักคุณมาก หยาดต้องการ
เป็นภรรยาของคุณ..ทะเลเบียนสมรสเป็นการจริงจัง ๆ ระหว่างคุณ
กับหยาด..”

เขาขบฟันแน่นเมื่อกวาดสายตาคมมองดวงหน้าเรียว
สะอาดที่งดงามพร้อมเพราของเธอ ดวงตากลมโตฉายแววสดใส
ปลายจมูกเล็กโด่งเป็นสันสวยงาม ริมฝีปากบางเป็นรูปกระชับที่

งดงาม ไม่ว่าจะเป็น ปากคอกางคิ้วของเธอดูลงตัวได้สัดส่วนที่
ชวนมอง

อีกทั้งรูปร่างบางออรชรดูกลมกลึง เขียวและมิเห็นห้อยอย่าง
มาก เธองดงามจนหาที่ติแทบไม่ได้

“บ้าที่สุด ..หน้าด้าน ไม่มีอาย ไม่มีผู้หญิงดี ๆ ที่ไหนเอ่ย
ปากบอกรักผู้ชายก่อน ฉันมองคนผิด..ตาของฉันมันบอดสนิทที่
มองเห็นเธอเป็นเด็กดีเรียบร้อยน่ารัก อ่อนหวานละมุนละไม..”

น้ำเสียงและแววตาของเขายาวเยวตากว้าง ดูแคลนอย่าง
เห็นได้ชัด ทำให้หัวใจของเธอที่หวั่นไหวดูสะท้านเย็นมากขึ้น มัน
เต็มไปด้วยความหวาดหวั่น และหวาดกลัว กลัวความรู้สึกในหัวใจ
ของเขายามที่ได้รู้ความจริง แล้วมันก็เกิดขึ้นแล้ว

“ฉันมองเห็นลักษณะผู้หญิงอย่างเธอ เป็นคนที่น่าทะนุ
ถนอมไม่แพ้พี่สาวของเธอ..แต่ไม่นึกว่าเธอจะเป็นผู้หญิงใจกล้าถึง
ขนาดนี้ ..ใจถึงมากนะหยาดน้ำเพชร..เธอเห็นฉันเป็นอะไร พวก
เธอสองคนพี่น้องเห็นฉันเป็นอะไร!?”

“ไม่ค่ะ ไม่มีใครคิดอะไร เพียงแต่หยาดรักคุณมากก็เท่านั้น
ปรารถนาที่จะเป็นภรรยาของคุณ ไม่ได้คิด ไม่ได้หวังอะไรเลย ..

แค่ต้องการเห็นหน้าคุณทุกวัน มีโอกาสเป็นเจ้าของคุณ สามารถ
มองหน้าคุณได้อย่างเปิดเผยก็เท่านั้น..”

“เธอหยุดพูด ฉันไม่อยากฟัง ความรู้สึกดี ๆ ที่ฉันมีให้เธอ
มันจมหายไปหมดแล้ว หยาดน้ำเพชร อย่ามาเอื้อนเอ่ยคำว่ารักของ
เธอออกมาให้ฉันได้ยินอีกเลย มันไม่น่าฟังเลยสักนิด..”

เธอมองทางด้านหลังของเขาด้วยหัวใจที่ร้าวราน

“ค่ะ..”

“พวกเธอถูกฉันเห็นฉันเป็นไอ้โง่ ไอ้จ๋มหลอกลวงฉันจน
ตายใจ พี่สาวของเธอคิดอย่างไร เขาเห็นฉันเป็นอะไรถึงกล้ายกฉัน
ให้เธอทั้ง ๆ ที่ คนที่ฉันต้องการคือพี่สาวของเธอไม่ใช่เธอ..”

เขาแผดเสียงใส่หน้าเธอเมื่อหันกลับมาจึงทำให้หยาดน้ำ
เพชรรู้สึกเสียวใจแปลบ

“อย่าโทษพี่เลยนะคะคุณธีร์ เพราะเธอทนคำอ่อนหวานของ
หยาดไม่ได้..”

“ก็เลยเห็นฉันเป็นขยะที่พร้อมจะโยนทิ้งได้ทุกเมื่อ พอมี
คนขอเข้าหน่อยก็ถือโอกาสยกให้ ทำทีว่ายินดีให้ ทั้ง ๆ ที่ตั้งใจจะ
โยนทิ้งอย่างนั้นหรือ..”

“ไม่ค่ะ..ไม่ใช่อย่างนั้น พี่ณก็เสียใจที่จำต้องยกคุณให้หยาด แต่เรามีกันสองคน แล้วพี่ณก็รักหยาดมาก กลัวว่าหยาดจะเสียใจ จนทนไม่ได้..พี่ณรักคุณมาก..”

“อย่าแก้ตัวหน่อยเลย..เธอสองคนพี่น้องรวมหัวกัน..”

เขาตวัดสายตามองหน้าหวานละไมของเธอด้วยสายตา
หมิ่น ๆ

“พรงี้ไปหย่าให้ฉัน จะเรียกร้องสักเท่าไรฉันจะให้..”

เขาพูดจบก็ก้าวออกจากห้องหอ ทิ้งไว้เพียงเสียงประตูที่ปิด
ลงดัง...ปัง..

หญิงสาวทรุดกายลงนั่งยังตั้งเตี้ย ๆ ปลายเตียงกว้าง ด้วย
หัวใจที่เว้งว่าง ว่างเปล่า

“สิ่งที่ฉันได้มากำลังจะกลายเป็นสิ่งที่ กำลังจะจากไปแล้ว
หรือนี่!?”

เธอรำพึงออกมาเบา ๆ

“กว่าฉันจะตัดสินใจบอกหน้าไปขอคุณจากพี่ณได้ ฉันต้อง
ทำใจอยู่นาน ทนหน้าด้าน ได้ชื่อว่าแย่งคนรักของพี่สาว ทนถูกด่า
ประณามในวันหน้าทีทุกคนจะได้รู้กันทั่ว..”

เธอวางมือบางทั้งสองลงที่ตัวกระโปรงยาวของชุดวิวาห์สีขาว..

“เจ้าสาวที่อยู่ในชุดวิวาห์ชุดนี้ ไม่ใช่พี่ณี ที่คุณต้องการและได้เลือกแล้ว แต่กลับกลายเป็นฉันที่ไม่เคยอยู่ในสายตาของคุณเลยแม้แต่หน่อย..คุณกันต์ธีร์?..”

หยาดน้ำเพชรพ่นลมหายใจออกมาเบา ๆ ก่อนจะหันไปมองบานประตูห้องหอที่เขาเพิ่งจะก้าวออกไปแล้วก็ต้องรีบลุกขึ้นเดินไปที่หน้าต่างเมื่อได้ยินเสียงรถที่แล่นปราดออกไปจากบ้านด้วยความเร็วสูง

“คุณธีร์!”

เธอเรียกชื่อเขาเบา ๆ ก่อนจะรีบมาที่โทรศัพท์ กดหมายเลขตรงไปหาพี่สาวคนเดียวของเธอ

“พี่ณีคะ..คุณธีร์ขับรถออกไปจากบ้าน หยาดกั๊กคะ พี่ณีระวังตัวนะคะ เขาอาจจะไปหาพี่ณี หยาดไม่น่าเลย ทำให้พี่ณีต้องพลอยลำบากด้วย..”

วณิชยาหญิงสาววัยยี่สิบเจ็ดปีที่สวยซึ่งสะดุดตา ดู
คล่องแคล่ว รับโทรศัพท์จากน้องสาวของหล่อนก่อนจะฉีกยิ้ม
ออกมา

“ไม่เป็นไรจะหาย..วางใจเถอะพี่ยังไม่ได้กลับบ้านเลย กะ
ว่าจะอยู่พักผ่อนอีกสักสองอาทิตย์จึงจะกลับ รับรองว่าเขาไม่มีทาง
หาพี่พบแน่ ขอให้หายของพี่มีความสุขในชีวิตแต่งงานนะจ๊ะ
..”

“ขอบคุณมากค่ะพี่ณี แต่มันจะมีความสุขได้อย่างไรในเมื่อ
เขาไม่ปรารถนาหาย เขาตำหนิหายอย่างแรง และตอนนี้ก็ไม่ได้
อยู่ในบ้าน..ออกจากห้องหอ โดยไม่สนใจคำสั่งของพ่อแม่ว่าห้าม
ออกจากห้องหอจนกว่าจะเข้า..”

เสียงวณิชยาหัวเราะมาตามสายแล้วก็เงียบหายไป

“พี่ณี..พี่ณี..”

หายคนน้ำเพชรร้องเรียกพี่สาวแล้วก็พยายามจะกดหมายเลข
เรียกใหม่แต่สัญญาณของพี่สาวเธอถูกระงับการใช้ไปเสียก่อน

“เด็กโง่..พี่ต้องชอบใจเธอมากกว่าที่ช่วยเป็นเจ้าสาวแทนพี่
เพราะพี่ไม่ได้รักไม่ได้ชอบเขาเลยสักนิด..”

วณิชยาเปรยออกมาเบา ๆ ก่อนจะหันไปมองหน้าชายหนุ่ม
วัยสามสิบเศษ คนที่เจ้าหล่อนมอบหัวใจรักให้อย่างแท้จริง

“ทำแบบนี้ นายกันต์ธีรคงแทบคลั่ง..ณิของผมมีเสน่ห์จริง
ๆ นะครับ..”

ยงวิทย์เอ่ยออกมาเบา ๆ พร้อมกับยกมือไล้มาตามบ่าไหล่
เปลือยเปล่าของหล่อนอย่างหลงใหลด้วยสายตาที่เปล่งประกาย
ฉายแววปรารถนาออกมาอย่างแรงกล้า

“ณิของผม..แล้วจะอยู่อย่างนี้อีกนานไหมล่ะคะ..เมื่อไหร่
จะแต่งงาน...”

เจ้าหล่อนเอ่ยออกมาพลาบเปียงร่างออกจากวงแขนของยง
วิทย์ที่พยายามจะรวบร่างของหล่อนเข้าไปหา..แต่ยงวิทย์รีบจุ่มพิต
ลงยังหลังมือของหล่อนเมื่อ สายตาคมก็จ้องมองดวงหน้าของ
หล่อนอย่างมีความหมาย ทำให้หัวใจของหล่อนร้อนฉ่าขึ้นมาใน
บัดดล

“คุณเพ็งจะมีข่าวเข้าพิธีกับนายกันต์ธีร เจ้าของบริษัท
รับเหมาก่อสร้างที่หล่อเลิศ ร่ำรวยเพียบพร้อมทั้งรูปสมบัติ
คุณสมบัติ ทรัพย์สมบัติ ห้อมล้อมไปด้วยมิตรบริวาร ชื่อเสียง

เกียรติยศของวงศ์ตระกูล พรุ่งพร้อม..แล้วจะมีข่าวแต่งงานกับ
ผมซึ่งเป็นแค่นักธุรกิจจน ๆ ได้อย่างไรครับ..”

วณิชยาดึงมือออกมาจากมือของยงวิทย์ด้วยท่าทางที่งอน
นิด ๆ

“ແหม คุณเป็นถึงเจ้าของเหมืองแร่ เป็นนายหัวที่มีเสน่ห์
จนสาว ๆ พากันหลงใหลไปทั่วภาคใต้แบบนี้ ไม่เห็นจะจนหรือ
เทียบเทียมคุณธีร์ไม่ได้ตรงไหนเลย..แล้วฉีกก็ไม่ได้แต่งงานกับ
ใคร”

“แต่ข่าวออกมาว่าเจ้าสาวของเขาคือผู้หญิงที่ชื่อวณิชยา..
ธิดาสาวคนโตของอดีตนายกรัฐมนตรื พาดหัวข่าวตัวออกโต เขา
รู้กันทั่วประเทศ..รออีกนิดให้ทุกคนรู้ก่อนว่าคนที่แต่งงานกับนาย
กันต์ธีร์...”

“คือลูกสาวคนเล็ก ไม่ใช่ลูกสาวคนโต..”

วณิชยาเอ่ยแทรกออกมา

“ครับ..ผมรับรองว่างานแต่งของเราจะต้องยิ่งใหญ่ไม่แพ้
ใครอย่างแน่นอนและเจ้าสาวของผมก็ต้องสวยงามเลอเลิศกว่าใคร
..”

ยงวิทย์ยื่นมือไปดัดเทียนก่อนจะซ้อนร่างบางภายใต้เสื้อ
เกาะอกกับกางเกงเข้ารูปที่สวมไว้อย่างหมิ่นเหม่ไปยังเตียงกว้าง..
เพียงแค่แผ่นหลังของหล่อนแตะลงยังพนักที่นอนนุ่ม

อารมณ์ที่พยายามเก็บงำเอาไว้ก็ถูกเปิดออกอย่างทันที
เมื่อยงวิทย์กระซอกเสื้อผ้าของหล่อนออกจากร่างพร้อมกับบดขยี้
เรือนร่างของหล่อนอย่างโหยหารุนแรง..

วณิษยากริรร้องออกมาเบา ๆ และแรงขึ้นดั่งขึ้นด้วยความ
วาบหวนในหัวใจลึก หล่อนยกมือตบหน้ายงวิทย์อย่างแรงเมื่อเขา
ก้มลงที่ทรงอกอวบของหล่อน..เจ้าหล่อนร้องครางออกมาอย่าง
เร่าร้อนก่อนจะจูบไล่ฝ่ามือไปปลดเปลื้องเสื้อผ้าของเขาออกจน
หมดแล้วพลิกร่างเปลือยขึ้น ไปค่อมร่างกำยำของยงวิทย์เอาไว้

วณิษยาวางฝ่ามือบีบเคล้นตามร่างกายของยงวิทย์ราวกับบ้า
คลั่ง ทำให้ยงวิทย์ร้องครวญครางออกมาอย่างได้อารมณ์..ฝ่ามือ
ของยงวิทย์ตะปบมาที่ทรงอกอวบของวณิษาแล้วบีบเคล้นอย่าง
รุนแรง

เขาพลิกร่างของหล่อนแล้วเชยชมท่ามกลางเสียงร้องโอด
ครวญออกมาอย่างเร่าร้อน..ทั้งสองผลัดกันรุก ผลัดกันรับอย่างสุข
สม แล้วเข้ากันได้ดีชนิดที่อยากจะหาคู่ปรับแบบนี้ได้อีก

เพื่อนรัก ปมอสุร

ศีศะธาร